

Parlamentul României
Camera Deputaților
Comisia pentru afaceri europene

București, 19 iunie 2013
Nr. 40 / 577

PROIECT FINAL DE OPINIE
rezultat din examinarea în fond a

CĂRȚII VERZI privind asigurarea împotriva dezastrelor naturale
și a celor provocate de om
COM(2013) 213 final

În temeiul Tratatului de la Lisabona, în special art. 5 și 12 TUE și protocolul nr. 1 și nr. 2 anexate Tratatului,

În temeiul Constituției României, republicată, în special art. 148,

În temeiul Hotărârii Camerei Deputaților nr. 11/2011 privind procedura de lucru și mecanismul decizional pentru exercitarea controlului parlamentar asupra proiectelor de acte legislative ale Uniunii Europene,

În temeiul prevederilor Tratatului de la Lisabona privind rolul parlamentelor naționale,

În temeiul sesizării prin memorandumul BP (51/574/SG/16.04.2013),

- A. Luând în considerare opiniile transmise de comisiile sesizate ale Camerei Deputaților și anume:
 - a) Comisia pentru buget, finanțe și bănci, opinie adoptată în ședința sa din 18 iunie 2013,
 - b) Comisia pentru administrație publică, administrarea teritoriului și echilibru ecologic, opinie adoptată în ședința sa din 4 iunie 2013,
- B. Având în vedere informațiile din Fișa de informare elaborată de către Departamentul pentru studii parlamentare și drept comunitar al Camerei Deputaților,
- C. Luând în considerare punctul de vedere transmis de Autoritatea de Supraveghere Financiară, integrat în prezenta opinie,

1. Comisia pentru Afaceri Europene salută echidistanța și cuprinderea întrebărilor formulate de Comisia Europeană și se folosește de acest prilej pentru a-și exprima punctul de vedere cu privire la aspectele puse în dezbatere, după cum urmează:

Întrebarea 1)

Care este opinia dumneavoastră cu privire la rata de pătrundere a asigurărilor împotriva dezastrelor în Uniunea Europeană? Vă rugăm să oferiți detalii și date în sprijinul argumentelor dumneavoastră. Sunt necesare mai multe cercetări în vederea înțelegerii tuturor eventualelor lacune în ceea ce privește cererea și oferta de asigurări, precum și disponibilitatea și acoperirea asigurărilor?

Răspuns:

România se caracterizează prin frecvența cutremurelor, multe dintre ele conducând la pagube materiale și umane pe întreg teritoriul țării. Este de înțeles ca există o diferență de percepție în ce privește riscurile cu o asemenea cuprindere, față de riscurile locale. Recent, România a introdus obligativitatea polițelor de asigurări pentru locuințe (numite "PAID"), dar chiar și așa rata de pătrundere a asigurărilor de acest tip este încă destul de scăzută. Considerăm că ar fi necesar un studiu privind riscurile cu cuprindere largă, cum este cazul expus mai sus, pentru a se decela în ce măsură cererea de asigurări este influențată de nivelul de încredere în capacitatea obiectivă de acoperire a riscurilor de către asiguratorii.

Rata de penetrare a asigurărilor împotriva dezastrelor diferă pentru fiecare stat, un factor important reprezentându-l legislația fiecărui stat referitoare la acoperirea prin asigurare împotriva dezastrelor, cât și educația populației cu privire la necesitatea acoperirii prin asigurare.

România este expusă semnificativ la dezastre naturale, îndeosebi la riscul de cutremur și la cel de inundații. Aceste tipuri de catastrofe au fost identificate prin intermediul Studiului Integrat privind Managementul Riscurilor de Dezastre în România, efectuat de către unul dintre liderii mondiali în consultanță privind asigurările de catastrofe, Willis Re.

La finele primului trimestru 2013 erau asigurate 3.685.990 locuințe, ceea ce reprezintă cuprinderea în asigurare a aproximativ 44% din fondul locativ din România.

Având în vedere diferențele existente între statele membre, inclusiv în ceea ce privește riscurile de dezastru la care sunt expuse, considerăm necesare studii, cercetări în vederea identificării nevoilor specifice fiecărui stat, pentru a crea o acoperire potrivită prin asigurare pentru necesitățile fiecărei țări.

În cazul României, subiectul dezastrelor naturale a fost cercetat și discutat intens începând din 2006 și nu considerăm ca este necesară o cercetare suplimentară pe subiectul cererii și ofertei pentru asigurarea proprietăților.

Considerăm însă a fi necesară o analiză aprofundată în ceea ce privește dezastrele cauzate de om, aici lucrurile fiind la început și totodată în ceea ce privește

disponibilitatea și acoperirea asigurărilor pentru alte bunuri și proprietăți (terenuri agricole, clădiri industriale etc.).

UNSAR: Gradul de penetrare a asigurărilor de catastrofă este diferit în fiecare țară, un factor important fiind legislația privind asigurarea împotriva dezastrelor naturale din fiecare țară, precum și educația oamenilor cu privire la conștientizarea riscurilor. Din cauza masei neomogene a statelor membre ale UE, considerăm că este nevoie de o cercetare mai amanunțită pentru a vedea specificul fiecărei țări, în scopul de a crea o acoperire adecvată a riscurilor, sau straturi de acoperire mai potrivite pentru nevoile fiecărei țări. De exemplu, în România gradul de penetrare a asigurărilor împotriva dezastrelor naturale pentru riscuri rezidențiale a fost îmbunătățit după punerea în aplicare a legii asigurării obligatorii începând cu 2010.

Rata de penetrare a crescut având în vedere în special numărul de polițe, dar nu în aceeași tendință în ceea ce privește volumul primelor brute subscrise sau acoperirea (aceste elemente sunt, în multe cazuri, limitate ca sumă).

Anterior, principalul motor al asigurărilor rezidențiale îl constituiau creditele bancare ipotecare. Există țări în UE în care, atât oferta, cât și cererea sunt bine reprezentate, în timp ce în altele, în special cele care au aderat la UE după 2004, există încă lacune atât în ce privește oferta, cât și cererea, ultima fiind mult mai bine reprezentată (de exemplu, disponibilitatea de asigurare), adaptate la nevoile clientilor (acoperire) și la un preț adecvat (accesibilitate).

Întrebarea 2)

Ce acțiuni suplimentare ar putea fi avute în vedere în acest domeniu? Ar fi gruparea obligatorie a produselor o modalitate adecvată de creștere a acoperirii asigurării împotriva riscului de dezastre? Există alte modalități mai puțin restrictive, în afara grupării obligatorii a produselor, care ar putea constitui o modalitate adecvată de creștere a acoperirii asigurării împotriva riscului de dezastre?

Răspuns:

De regulă, în România contractele de asigurare se încheie pe perioade de un an. Totuși, anumite persoane sau chiar societăți comerciale ar putea avea nevoie de perioade mai reduse de acoperire - o lună sau câteva luni. În unele situații, deși acest lucru pare a fi posibil, costurile asigurării s-ar putea dovedi prea ridicate. Considerăm că s-ar impune o analiză a fezabilității unei astfel de soluții, eventual a măsurilor legislative naționale sau la nivel comunitar ce ar putea veni în sprijinul implementării unor astfel de contracte cu termene reduse.

Având în vedere faptul că la nivelul anului 2010 doar în jur de 15% din locuințele din România erau acoperite prin asigurare împotriva acestor riscuri, a fost identificată ca soluție pentru creșterea gradului de cuprindere în asigurare introducerea asigurării obligatorii a locuințelor pentru riscurile de cutremur, inundație și alunecare de teren.

Urmare aplicării acestei soluții, la finele primului trimestru 2013 erau asigurate 3.685.990 locuințe, ceea ce reprezintă cuprinderea în asigurare a aproximativ 44% din fondul locativ.

Gruparea obligatorie a celor trei riscuri a avut ca efect creșterea acoperirii împotriva riscului de dezastru.

Specific României, apreciem că sunt necesare în vederea creșterii gradului de cuprindere în asigurare împotriva dezastrului campanii de informare în rândul populației cu privire la necesitatea unei astfel de acoperiri prin asigurare, precum și la obligațiile prevăzute de lege și sancțiunile care pot fi aplicate pentru nerespectarea acestora.

UNSAR: Un amestec de riscuri obligatorii și facultative ar putea fi mai potrivit, deoarece oamenii care sunt conștienți de riscuri vor prefera o poliță facultativă care acoperă mai multe riscuri, în loc de una obligatorie. În România, un astfel de proiect este în curs de desfășurare la propunerea UNSAR și implică, de asemenea, îmbunătățirea legislației în vigoare cu privire la asigurarea obligatorie a locuințelor, care combină asigurarea minimă obligatorie cu prima fixă cu acoperire suplimentară facultativă împotriva principalelor dezastrului naturale.

Pe lângă împachetarea (gruparea) produselor obligatorii, există alte soluții care, odată implementate, ar putea crește acoperirea asigurării împotriva dezastrului în țările UE. Oricare dintre aceste soluții trebuie să fie mai întâi identificate, evaluate și, cel mai important, adaptate la fiecare țară.

În timp ce gruparea produselor poate fi potrivită mai bine în țările în care asigurarea joacă un rol important în viața oamenilor, în altele, companiile private de asigurări ar trebui să găsească soluții inovatoare pentru a face față lipsei clienților de dorință de a cumpăra polițe de asigurare de catastrofe, care sunt puțin probabil să-i afecteze direct, cu percepția oamenilor, cultura lor vis-a-vis de asigurări și în cele din urmă cu factorul – preț.

În special, în România, riscul de incendiu este relativ omogen în întreaga țară și pentru clienți, în special proprietari și prezintă un grad ridicat de înțelegere al riscului cu consecințe financiare și non-financiare ale incendiului, dar nu se întâmplă la fel atunci când riscul de catastrofă este adus în discuție, care este perceput în general ca risc sever, dar foarte rar. O campanie media agresivă, dar educațională, pe termen lung, poate fi o soluție la nivelul UE, dar o astfel de acțiune ar trebui să fie inițiată după ce sunt prezentate concluziile unui studiu specific pentru fiecare țară a UE. O altă alternativă care ar putea să funcționeze este ca statele membre să recunoască cheltuiala cu primele de asigurare ale persoanelor fizice și a companiilor ca și cheltuială deductibilă fiscal, dar o astfel de soluție poate avea un impact semnificativ numai în măsura în care aceasta asigurare devine obligatorie.

Întrebarea 3)

Există asigurări obligatorii împotriva dezastrului în statele membre și care sunt acestea? Sunt în general aceste produse de asigurare combinate cu gruparea obligatorie a produselor sau cu obligația asigurătorilor de a oferi acoperire? Este asigurarea obligatorie împotriva dezastrului însoțită de regulă de dreptul consumatorului de a nu

opta pentru anumite riscuri de dezastru? Care sunt avantajele/posibilele dezavantaje? Ar fi utile acțiunile la nivelul UE în acest domeniu?

Răspuns:

De principiu, asigurările obligatorii prezintă avantajele expuse în Cartea Verde. Cu toate acestea, obligativitatea stârnește și reacții adverse. În România există asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto, ca de altfel în multe state ale lumii, precum și polițele de asigurare obligatorie a locuințelor (PAID).

Considerăm că ar trebui avută în vedere și fezabilitatea implementării obligativității, în sensul de a fi posibilă instituirea unor amenzi, penalități sau interdicții administrative pentru neîndeplinirea acestor obligații. Aplicarea lor ar necesita o capacitate administrativă ridicată la nivel central și local și existența unor norme legale potrivite și eficiente. La limită, o astfel de obligativitate tinde să capete caracterul unui impozit, lucru nedorit. Este dificil de spus în ce măsură lipsa de precauție a unei persoane sau firme poate fi suplinită prin obligativitate și mai ales, e greu de susținut argumentul că ar trebui obligați toți cei care au un risc oricât de mic pentru a nu crește inacceptabil povara financiară a asiguratorilor, întrucât o asemenea idee ar însemna implicit o nedreptate făcută celor dintâi.

La nivel european au fost create parteneriate public-private, care au ca scop încurajarea adoptării de măsuri preventive și de diminuare a riscurilor și de îmbunătățire a condițiilor de asigurare. Modelele folosite diferă de la o țară la alta, în funcție de natura și nivelul expunerii la riscurile de catastrofă. De exemplu, în Olanda și Danemarca, statul organizează exclusiv schemele de asigurări sociale pentru catastrofe, iar rolul companiilor private este redus la minimum. În Elveția și Spania, statul nu intervine în furnizarea de asigurări, ci doar prevede obligativitatea asigurării unor riscuri. În Belgia, Franța și Norvegia există un mix între asigurarea obligatorie și intervenția statului.

În unele cazuri au fost implementate programe de asigurări de catastrofă, realizate ca parteneriat public-privat, destinate să suplimenteze sistemul asigurărilor private. Astfel de programe au fost dezvoltate, cu ajutorul Băncii Mondiale, în țări precum Franța, Norvegia, Noua Zeelandă, Turcia.

În România, a fost introdusă prin Legea 260/2008 privind asigurarea obligatorie a locuințelor, obligația proprietarilor de locuințe de a încheia asigurare pentru riscurile de cutremur, inundații și alunecări de teren.

Legea a creat și cadrul legal pentru constituirea Pool-ului de Asigurare Împotriva Dezastrelor (PAID), societate comercială având rolul de a gestiona asigurarea obligatorie a locuințelor împotriva dezastrelor naturale.

Legislația română permite proprietarilor de locuințe să încheie fie asigurarea obligatorie prin PAID, fie o asigurare facultativă la orice societate de asigurare autorizată să practice riscuri de catastrofă. Astfel, deși legea prevede obligația proprietarului de a se asigura pentru toate cele trei riscuri, societățile de asigurare au libertatea de a stabili gruparea riscurilor oferite în asigurările facultative.

Produsele de asigurare facultativă privind acoperirea împotriva dezastrelor, utilizate pe piața de asigurări din România, grupează în general riscul de incendiu și riscurile pentru dezastre naturale la care țara noastră este expusă.

Asigurarea obligatorie împotriva dezastrelor nu este însoțită de dreptul consumatorului de a opta pentru a nu acoperi anumite riscuri de dezastru. Toți proprietarii de locuințe au obligația de a se asigura pentru cele trei riscuri, pentru sumele asigurate stabilite prin lege.

Introducerea asigurării obligatorii împotriva dezastrelor a constituit cu siguranță un avantaj, având în vedere creșterea gradului de cuprindere în asigurare a locuințelor.

Totodată, având în vedere că la realizarea calculelor actuariale pentru stabilirea primei de asigurare s-a luat în considerare dispersia riscului asupra unui număr total de 8 milioane de locuințe aflate în proprietate pe teritoriul României, prima de asigurare a fost stabilită la un nivel acceptabil pentru proprietarii de locuințe.

Prima de asigurare stabilită prin lege se aplică însă doar în cazul polițelor de asigurare încheiate prin intermediul Pool-ului de asigurare. În cazul asigurărilor facultative, asiguratorii își stabilesc propriile tarife de prime și totodată au posibilitatea selecției locuințelor asigurate, și nu cuprind în asigurare locuințe aflate în zone cu risc crescut, în special zone expuse inundațiilor și alunecărilor de teren.

Selecția riscului pe asigurări facultative conduce la preluarea în asigurare de către Pool, cu preponderență a locuințelor situate în zone vulnerabile și implicit la necesitatea majorării primei de asigurare stabilite prin lege. În acest fel se reduce posibilitatea acoperirii prin asigurare a locuințelor din mediul rural, expuse riscurilor, deținute în general de persoane cu venituri reduse.

O combinație între asigurările facultative și obligatorii ar fi însă o soluție mai bună pentru acoperirea riscului și ar oferi posibilitatea proprietarilor de a-și achiziționa o poliță de asigurare facultativă care să cuprindă și produsele obligatorii, de la orice societate de asigurare. Un astfel de proiect pentru modificarea legislației este acum în derulare în România.

Riscul de cutremur și inundații variază în rândul statelor membre. Totodată, rata de cuprindere în asigurare împotriva dezastrelor diferă de la un stat la altul, fiind influențată în mare măsură de expunerea la aceste riscuri situația economică, precum și nivelul de conștientizare a populației cu privire la necesitatea protecției prin asigurare.

Având în vedere aceasta, apreciem ca utilă cooperarea și schimbul de informații în vederea dezvoltării bazei de cunoștințe și îmbunătățirii ofertei de produse de asigurare adaptate la nevoile specifice fiecărui stat.

UNSAR: În România este obligatorie deținerea unei asigurări pentru locuință pentru 3 riscuri majore incluse: cutremur, inundații și alunecări de teren pentru o sumă minimă cu prima standard. Gruparea obligatorie a celor 3 riscuri de catastrofă naturală echilibrează riscul potențial pentru diferite regiuni geografice ale țării, în ceea ce privește cele 3 principale riscuri.

Pentru proprietățile persoanelor juridice nu este obligatorie asigurarea pentru catastrofă, dar în general polița facultativă acoperă ca bază: Incendiul (Flexa) plus dezastrele naturale.

Pentru creditele ipotecare, Băncile impun clienților să dețină asigurări care să acopere dezastre naturale (cutremurul ca risc principal), bazate pe cerințele de management al riscului Băncii Naționale a României (regulamentele). Avantajele unei asigurări obligatorii sunt rata de penetrare mai mare și rata de conștientizare a riscului mai mare.

Întrebarea 4)

Cum ar putea fi concepute și finanțate programele de (re)asigurare de stat sau dispuse de stat astfel încât să se prevină problema riscului moral?

Răspuns:

Opțiuni de tipul "stop-pierdere" generează modificări în planurile de afaceri ale asiguratorilor. Fiind vorba prin natura afacerii de planuri pe termen lung, ar trebui văzut în ce măsură este fezabilă cuplarea ciclurilor administrativ-politice rezultate din alegeri cu orizontul de calcul al profitului stabilit de asiguratorii.

Pentru a reduce efectele riscului moral, pot fi utilizate diferite clauze și excluderi de la asigurare – destinate să inducă un comportament axat pe reducerea riscurilor – ca parte a contractelor de asigurare. Se poate avea în vedere stabilirea unor franșize în sarcina asiguratului, astfel încât acesta să fie părtaș la suportarea eventualelor prejudicii. Acestea pot totodată elimina cererile de despăgubire cu valoare redusă.

Contractele pot include de asemenea limite ale acoperirii: fie o limită superioară a despăgubirii, fie clauze de excludere pentru anumite elemente vulnerabile, de exemplu: imobile vechi – cu risc seismic ridicat, imobile construite fără respectarea normelor legale.

Totuși, trebuie avut în vedere nivelul sumelor deductibile și a franșizelor, care ar putea afecta persoanele asigurate cu venituri mici care solicită despăgubiri pentru daune „nesemnificative”.

Considerăm că statul poate să se implice prin susținerea directă a costului asigurării pentru categoriile de clienți defavorizați sau acoperirea diferenței între costul tehnic al asigurării și costul social acceptat de populație.

Legislația din România privind asigurările obligatorii pentru locuințe, nu prevede stabilita franșiză în sarcina asiguratului, însă prevede faptul că în situația în care proprietarul nu își respectă obligația de a încheia asigurarea locuinței, acesta nu va beneficia de despăgubiri din partea statului în cazul producerii unuia dintre dezastrele naturale prevăzute în lege. Totodată, legislația prevede susținerea costului asigurării pentru categoriile de clienți defavorizați.

UNRAR: Intervenția statului în urma unei catastrofe naturale ar trebui să fie văzută ca o soluție finală în țările în care competitivitatea și gradul de penetrare al asigurărilor

sunt mari iar prețurile corelate cu expunerea. Riscurile de asigurare și în special riscurile de dezastre sunt răspândite în rândul multor purtători de risc, fie prin modalități de co-asigurare sau de reasigurare, care sunt, în esență, mecanismele cele mai fiabile pentru a absorbi valoarea monetară a unor pierderi de tipul catastrofelor naturale.

Aceste tipuri de mecanisme, care pot lua orice formă, sunt, de asemenea, principalii factori luați în calcul în stabilirea prețurilor pentru riscul de catastrofă, care poate avea, în anumite țări, un impact semnificativ asupra accesibilității. Riscurile de catastrofă ale țărilor din UE sunt de obicei acoperite de capitalul disponibil al pieței de reasigurare la nivel mondial, dar într-o tendință de creștere a fenomenului de catastrofă, susținute de criza financiară și de creșterea costurilor de capital, capacitatea pieței de reasigurare, prin urmare, necesarul de capital al companiilor de asigurări, devine tot mai restrictivă.

Aici este locul unde Statul poate juca de fapt un rol, fie prin stabilirea cadrului legal și stipulând când și modul în care intervențiile pot fi făcute (de exemplu, odată ce capacitatea pieței de asigurări a fost epuizată) sau să fie activ implicat în dezvoltarea, împreună cu industria, a anumitor scheme cu scopul de a minimize povara financiară a tuturor părților implicate. Într-o anumită măsură, statele pot limita, de asemenea, prin pârghii legale, efectele nedorite ale riscurilor de catastrofe (de exemplu, reglementarea în construcții, cheltuieli deductibile fiscal pentru managementul riscului de catastrofă, politicile de gestionare a dezastrelor, infrastructura pentru irigații, etc) și de a acționa ca un promotor prin încurajarea cetățenilor de a cumpăra asigurări pentru riscurile de catastrofă.

În cele din urmă, statul poate fi un susținător financiar real, în anumite contracte de reasigurare (de exemplu, stop-loss sau soluții parametrice) pentru acea parte a capitalului care, fie nu mai este disponibil, fie este prea scump la costuri mai puțin restrictive. Un alt mod de finanțare a poverii financiare pentru un stat este emiterea de obligațiuni de catastrofă pe piața internă co-interesând cetățenii, familiile și companiile și astfel, crește nivelul de conștientizare în rândul cetățenilor săi.

Întrebarea 5)

Vedeți vreo dificultate, un obstacol sau o limitare în utilizarea informațiilor în vederea generării de asigurări parametrice? Care sunt factorii care ar putea spori promovarea și adoptarea de astfel de soluții de asigurare inovatoare?

Răspuns:

O asemenea opțiune presupune un nivel ridicat de cunoaștere a riscurilor și o capacitate a pieței de a gestiona asemenea tipuri de asigurări, în relație și cu percepția lor de către sectorul de afaceri. Modificări de cadru legislativ ar putea fi necesare, dar într-un asemenea caz ar trebui văzut în ce măsură acțiunea nu ar fi mai eficientă la nivelul Uniunii. Sectorul IMM ar trebui să fie consultant cu prioritate și măsurile ar trebui formulate cu considerarea specificului sectorului IMM.

Pentru a reduce efectele riscului moral, pot fi utilizate diferite clauze și excluderi de la asigurare – destinate să inducă un comportament axat pe reducerea riscurilor – ca parte

a contractelor de asigurare. Se poate avea în vedere stabilirea unor franșize în sarcina asiguratului, astfel încât acesta să fie partaș la suportarea eventualelor prejudicii. Acestea pot totodată elimina cererile de despăgubire cu valoare redusă.

Contractele pot include de asemenea limite ale acoperirii: fie o limită superioară a despăgubirii, fie clauze de excludere pentru anumite elemente vulnerabile, de exemplu: imobile vechi – cu risc seismic ridicat, imobile construite fără respectarea normelor legale.

Totuși, trebuie avut în vedere nivelul sumelor deductibile și a franșizelor, care ar putea afecta persoanele asigurate cu venituri mici care solicită despăgubiri pentru daune „nesemnificative”.

Considerăm că statul poate să se implice prin susținerea directă a costului asigurării pentru categoriile de clienți defavorizați sau acoperirea diferenței între costul tehnic al asigurării și costul social acceptat de populație.

Legislația din România privind asigurările obligatorii pentru locuințe nu prevede stabilirea franșizei în sarcina asiguratului, însă prevede faptul că în situația în care proprietarul nu își respectă obligația de a încheia asigurarea locuinței, acesta nu va beneficia de despăgubiri din partea statului în cazul producerii unuia dintre dezastrele naturale prevazute în lege. Totodată, legislația prevede susținerea costului asigurării pentru categoriile de clienți defavorizați.

UNSAR: Pentru seceta din agricultură este una dintre cea mai bună soluție, dar lipsa de informații istorice face această variantă destul de dificil de aplicat. În același timp, sistemul ar trebui să fie explicat pentru a fi mai ușor de înțeles de către micii fermieri. În țara noastră, proiectul de cartografiere pentru inundații este abia în curs de desfășurare, astfel încât crearea unei asigurări parametrice cu privire la inundații este încă dificilă.

În ceea ce privește riscul de cutremur, în conformitate cu harta istorică de evenimente, proiectarea unei asigurări parametrice ar putea fi mai ușor de realizat, în conformitate, de asemenea, cu codurile de construcție istorice bazate pe scări seismice de intensitate (de exemplu: scara Richter).

Asigurările parametrice pe bază de index sau o combinație de asigurare parametrică și tradițională poate fi o soluție, mai ales în România, o țară foarte expusă la cutremure și inundații, dar poate fi utilizată în principal ca o metodă de a transfera riscurile de dezastru prin reasigurare, mai degrabă decât de asigurare, în special deoarece necesită un grad înalt de expertiză și de instrumente de modelare. Dintre indicii care pot fi utilizați pentru România: magnitudinea unui cutremur, numărul de clădiri afectate, râuri, niveluri de debit, numărul populației afectate.

Întrebarea 6)

Ar putea prețurile bazate pe riscuri să motiveze consumatorii și asigurătorii să adopte măsuri de reducere și de gestionare a riscurilor? Impactul prețurilor bazate pe riscuri ar fi diferit dacă asigurarea împotriva dezastrelor ar fi obligatorie? În general, își ajustează asigurătorii în mod adecvat primele în urma punerii în aplicare a măsurilor de prevenire a riscurilor?

Răspuns:

Măsurile de reducere și gestionare a riscurilor sunt dependente într-un grad ridicat de natura riscurilor respective. Aprecierea eficienței aplicării măsurilor de reducere a riscurilor este destul de subiectivă având în vedere că toleranța la risc este o caracteristică a profilului psihologic al fiecărui individ. Din aceste motive, intervenția prin norme de standardizare ar putea fi necesară, cel puțin pentru a facilita compararea.

Având în vedere faptul că piața locală de asigurări nu a suportat în ultima perioadă dezastre naturale mari, cât și faptul că rata daunei nu este foarte mare, societățile de asigurări din piața au o politică de preț foarte agresivă. Aceasta se reflectă totodată și în comportamentul consumatorilor care nu sunt motivați să ia măsuri de prevenție a riscului, costurile fiind foarte mari. În special în cazul persoanelor fizice măsurile pe care acestea ar trebui să le adopte pentru reducerea/prevenirea eventualelor prejudicii ar conduce la costuri substanțial mai mari decât nivelul primei de asigurare.

Totusi în România stabilirea primelor pe baza de riscuri a fost luată în considerare, prin identificarea unor zone de risc, în special pentru cutremur, societățile din România având acces la harti de hazard din partea grupurilor de asigurari prezente în România cat și a societăților de reasigurare active pe piața locală.

Oricum, metoda preturilor bazate pe risc este relativ recent luată în considerare de către principalele societăți de asigurare, în special pentru cutremur, având în vedere faptul că doar câteva modele probabilistice sunt disponibile. S-a dovedit totuși că această metoda nu impune responsabilități mai mari pentru persoane fizice și companii, dar este utilizată în mod curent de mulți asiguratori locali în stabilirea ratelor tehnice.

În stabilirea nivelului de prima asiguratorii iau în calcul măsurile adoptate pentru reducerea și gestionarea riscului, prima de asigurare fiind redusă corespunzător riscurilor pentru persoanele asigurate care investesc în reducerea pierderilor sau pentru zone în care prin adoptarea de măsuri colective au fost luate măsuri de prevenire a riscurilor.

Totodată asiguratorii selectează riscul, stabilind majorări de prima pentru zonele cu expunere ridicată la risc, uneori la valori inaccesibile ale primei de asigurare, sau nu cuprind în asigurare locuințe/cladiri expuse unor riscuri majore (cladiri încadrate în clasa de risc seismic ridicat).

În cazul asigurărilor obligatorii cu rată mare de penetrare impactul prețurilor bazate pe riscuri ar putea fi diferit. În cazul în care asigurarea ar fi obligatorie și nu ar exista măsuri punitive utilizarea costului corect al riscului ar duce la creșterea gradului de penetrare întrucât clienții din zonele cu risc mic care nu percep riscul ar plăti un preț corect și atractiv iar clienții din zonele de risc mare care percep riscul acut ar plăti un preț mai mare.

UNSAR: Luând în considerare faptul că piața locală de asigurări nu a suportat încă un dezastru natural mare și rata pierderilor nu este foarte mare, jucătorii de pe piața sunt

foarte agresivi din punct de vedere al prețurilor. Acest lucru se reflectă în comportamentul consumatorului, care nu este motivat să ia măsuri de gestionare în sensul reducerii riscurilor, care implică costuri mai mari.

În linii mari, în cazul în care sunt îndeplinite măsurile de prevenire și rezultatul clasificării generale este bun, sunt oferite reduceri de primă. În cazul asigurării obligatorii de catastrofă cu rata de penetrare mai mare, impactul prețurilor bazate pe risc ar putea fi diferit.

În România, o abordare de stabilire a prețurilor în funcție de risc a fost considerată în principal pentru identificarea zonelor cu grad de risc, în special pentru cutremur, ca urmare a obținerii de către companiile de asigurări a hărților de risc pentru cutremur furnizate de grupurile mari de asiguratori prezenți în România sau companii de reasigurare active pe piața locală. Cu toate acestea, o metodă relativ recentă de stabilire a prețurilor bazată pe risc a fost luată în considerare ca bază de politică de prețuri a societăților de asigurare, în special pentru cutremur, pentru care modele probabilistice sunt disponibile în prezent de la mai mulți furnizori. Aceasta a dovedit că stabilirea prețurilor în funcție de risc pentru riscurile de catastrofă nu au determinat o responsabilitate mai mare în rândul persoanelor fizice și juridice, dar este folosit în prezent de multe societăți de asigurare locale, ca bază pentru tehnicile lor de rating, totuși, un echilibru trebuie să fie menținut pentru a evita selecția de risc advers.

Întrebarea 7)

Există dezastre specifice pentru care ar trebui sugerate prime forfetare? Ar trebui însoțite primele forfetare de plafoane în ceea ce privește plățile?

Răspuns:

Zonele de risc ar trebui înțelese și ca zone de gestiune specifică - așa cum este cazul Planurilor de Bazin Hidrografic, impuse prin Directiva Cadru -apa.

Primele forfetare sunt o opțiune alternativă bazată pe principiul mutualității care oferă protecție celor din zone cu risc ridicat cu încărcarea costurilor pentru cei din zone de risc redus. Considerăm că sunt o opțiune doar pentru dezastre naturale care afectează un areal mare. Sistemul românesc de asigurări obligatorii pentru locuințe utilizează această metodă. Pentru o primă de asigurare unică este stabilit totodată și un plafon de despăgubire.

UNSAAR consideră că pentru unele riscuri de catastrofă, precum furtunile și inundațiile, foarte greu de prezis în zonă, ar putea fi utilizate primele forfetare.

Întrebarea 8)

Ce alte soluții ar putea fi oferite consumatorilor cu venituri mici care, în caz contrar, este posibil să nu poată beneficia de produsele de asigurare împotriva dezastrelor?

Răspuns:

La venituri mici se poate presupune că și valoarea pierderilor este redusă, ceea ce ar contra-indica asigurările față de prevederile legale de sprijin social direct al persoanelor în dificultate.

O soluție utilizată și în România este asigurarea obligatorie a locuinței împotriva dezastrelor naturale, cu stabilirea primei de asigurare pe baza principiului solidarității sociale, care a stat la baza Legii nr.260/2008, la constituirea fondului de asigurare pentru asigurările obligatorii participând toți proprietarii de locuințe. Astfel, la realizarea calculelor actuariale pentru stabilirea primei de asigurare, s-a luat în considerare dispersia riscului asupra unui număr total de locuințe aflate în proprietate pe teritoriul României.

Introducerea sistemului de asigurare obligatorie a locuințelor s-a bazat pe caracterul mutual al asigurării, care determină distribuirea costurilor între toți proprietarii de locuințe din România și, în consecință, a fost stabilit un nivel al primelor de asigurare acceptabil pentru aceștia.

Chiar și în această situație, pentru protecția persoanelor fizice cu venituri mici, o soluție o reprezintă suportarea primei de asigurare de către stat. În cazul României, legea privind asigurarea obligatorie a locuințelor prevede faptul că pentru persoanele fizice beneficiare de ajutor social, prima obligatorie se suportă din bugetele locale.

UNSAR: O soluție pentru consumatorii cu venituri mici ar putea fi de a accepta o valoare medie deductibilă sau co-asigurare cu suportarea unei părți din riscul polței.

Întrebarea 9)

Este necesară promovarea contractelor de asigurare împotriva dezastrelor pe termen lung? Care ar fi avantajele/dezavantajele pentru asigurători și, respectiv, pentru persoanele asigurate?

Răspuns:

Restricționarea politicilor de prețuri ale asiguratorilor în astfel de cazuri s-ar putea face numai legal, dar având în vedere că natura riscurilor și obiceiurile sociale sunt diferite în diferite state membre, ar fi greu de imaginat o acțiune la nivelul Uniunii în acest sens, cu respectarea principiului subsidiarității. Am opta pentru lăsarea acestui aspect la nivelul contractelor individuale.

Contractele pe termen lung ar permite reducerea costurilor necesare pentru emiterea și administrarea contractelor și implicit prețuri mai bune pentru consumatori. În plus, în cazul asigurărilor facultative, ar permite păstrarea prețului constant pentru o anumită perioadă indiferent de producerea altor dezastre naturale la nivel mondial.

Având în vedere însă specificul riscurilor aferente dezastrelor naturale, volatilitatea obligă reasiguratorii care oferă astfel de opțiuni să aloce capital de risc și implicit să încarce costul de reasigurare ceea ce ar consuma și depăși orice economie de cheltuieli.

UNSAR: În cazul contractelor de asigurare împotriva dezastrelor pe termen lung, prima ar putea fi menținută pe parcursul perioadei de asigurare, reducând costurile operaționale și de achiziție. În caz de imprevizibil, creșterea costurilor de reasigurare pentru dezastre naturale, contractele pe termen lung cu primă anuală fixă pot genera probleme de profit pentru asiguratorii.

Întrebarea 10)

Credeți că este necesară armonizarea obligațiilor de informare precontractuală și contractuală la nivelul UE? În caz afirmativ, abordarea ar trebui să vizeze armonizarea completă sau minimă? Ce informații ar trebui incluse în angajament, de exemplu:

- natura riscurilor asigurate,
- măsuri de adaptare și de prevenire în vederea minimizării riscurilor asigurate,
- trăsături și beneficii (de exemplu, compensarea costurilor integrale de înlocuire sau amortizate, valoarea în timp a activelor),
- excluderi sau limitări,
- detalii privind notificarea unei cereri de despăgubire, de exemplu, dacă atât pierderea, cât și notificarea acesteia trebuie să se încadreze în perioada contractuală,
- cine și în ce măsură suportă costurile de investigare și de stabilire a pierderii,
- efecte contractuale în cazul neinformării corespunzătoare de către asigurator,
- căi de atac, costuri și proceduri în cazul exercitării dreptului de retragere,
- reînnoiri ale contractului,
- gestionarea plângerilor?

Răspuns:

Considerăm că o cât mai bună informare este în interesul consumatorului, dar, pe termen mediu și lung vine și în sprijinul asiguratorilor. Prin urmare, este binevenită propunerea de a acționa în acest sens la nivelul Uniunii.

O armonizare a obligațiilor de informare precontractuală și contractuală la nivelul Uniunii Europene ar fi un beneficiu în favoarea asiguraților și a pieței de asigurări, precum și pentru dezvoltarea unei culturi comune a asigurărilor bazată pe cea mai bună practică.

UNSAR: Un pre-contract armonizat și informațiile contractuale ar putea fi un avantaj în favoarea asiguraților și a pieței de asigurare și dezvoltarea culturii de asigurare bazată pe cele mai bune practici.

Întrebarea 11)

Se previne în mod eficient riscul moral prin sume deductibile, franșize, coasigurare și alte excluderi? Ce alte clauze și condiții ar putea fi adecvate în cazul asigurărilor împotriva dezastrelor, având în vedere că partea asigurată ar putea fi incapabilă să adopte măsuri eficiente de reducere a riscurilor împotriva unui dezastru?

Răspuns:

Nivelul franșizei poate fi determinant în încheierea unei asigurări. Motivul invocat - acela de a preveni cererile de valoare foarte mică - poate fi mai puțin realist decât pare la prima vedere, deoarece ar trebui luată în considerare și indisponibilitatea asiguratului de a depune un efort administrativ disproporționat de mare față de valoarea în cauză. Pe de altă parte, dacă este vorba despre persoane cu venituri reduse, pentru acestea o valoare prea mare a franșizei ar putea fi o piedică în încheierea unei asigurări. Rezultă că o franșiza redusă ar putea fi o clauză de protecție socială, mai ales dacă autoritatea publică s-ar implica în acest proces.

Considerăm că franșizele deductibile sau de tip participare-asigurat sunt instrumentul principal în reducerea riscului moral și a frecvenței daunelor. Daunele mici nu trebuie să facă obiectul protecției pentru riscuri catastrofale întrucât pot fi suportate de consumatori fără impact financiar major.

UN SAR: Deduceri mai mari și limitarea pot limita hazardul moral pentru asigurator, făcând asiguratul mai responsabil în ceea ce privește măsurile de prevenire. O deductibilitate rezonabilă în caz de dezastru este adecvată, astfel pierderile minore pentru societățile de asigurări nu vor fi notificate, numărul de cereri raportate fiind redus (de asemenea, volumul creanțelor), astfel încât asiguratorii se pot concentra asupra pierderilor semnificative suferite de deținătorii de polițe.

Întrebarea 12)

Cum ar putea fi îmbunătățite datele privind impacturile dezastrelor care au avut loc în trecut (de exemplu, prin utilizarea de formate standard, printr-un acces îmbunătățit la date și prin comparabilitatea datelor provenite de la asiguratori și de alte organizații)?

Răspuns:

Există în prezent date și informații suficiente pentru a preveni asumarea unor riscuri inacceptabile rațional. Spre exemplu, amplasarea locuinței în zonele inundabile, chiar dacă probabilitatea și vulnerabilitatea sunt reduse, ar putea fi combătută printr-o mai bună informare.

În același sens, ar trebui reiterate și aduse în atenția Comisiei Europene și a statelor membre informațiile concludente cu privire la înțelegerea inundațiilor ca un fenomen ce menține o stare favorabilă a habitatelor, așa cum solicită și Directiva Habitat. Politicile din domeniul mediului, cele din domeniul urbanismului și cele de asigurare ar trebui să fie coordonate și considerăm că sunt încă multe de realizat din acest punct de vedere.

Cooperarea între state în ceea ce privește înregistrarea pierderilor rezultate dintr-un anumit eveniment poate oferi o mai bună imagine de ansamblu cu privire la dezastrele ce afectează mai multe regiuni.

Cooperarea dintre instituțiile și organisme ale statelor poate ajuta la crearea unei baze de date mai cuprinzătoare.

UN SAR: Cooperarea între state pentru pierderile înregistrate pentru același eveniment (inundațiile, de exemplu) poate oferi o privire de ansamblu mai bună pentru dezastrele

care afectează mai multe țări. Cooperarea între instituțiile statului și academii poate ajuta la crearea unei baze de date mai bune.

Întrebarea 13)

Cum ar putea fi îmbunătățită cartografierea riscurilor de dezastru actuale și a celor proiectate/viitoare (de exemplu, prin actualele abordări ale UE în ceea ce privește cartografierea riscurilor de inundații în conformitate cu Directiva 2007/60/CE privind inundațiile, prin cooperarea în materie de protecție civilă³⁰ și prin promovarea de orientări ale UE în materie de riscuri)?

Răspuns:

Considerăm o astfel de cartografiere ar trebui să se facă cu un efort rezonabil, deoarece sunt suficient de cunoscute multe din aceste riscuri. Ar trebui analizat în ce măsură este eficientă utilizarea banilor contribuabililor europeni pentru extinderea acestei cartografieri.

Activitatea privind cartografierea riscurilor de dezastre poate fi îmbunătățită prin stabilirea la nivelul Uniunii Europene a informațiilor ce sunt luate în considerare în activitatea de cartografiere a diferitelor tipuri de riscuri.

UNSAR: Directive similare pentru cartografierea furtunilor la nivelul Uniunii Europene pot îmbunătăți, împreună cu cartografierea pentru riscul de inundații, harta riscurilor de catastrofă.

Întrebarea 14)

Cum ar putea fi încurajate mai mult partajarea datelor, analiza riscurilor și metodele de modelare a riscurilor? Ar trebui făcute publice datele disponibile? Ar trebui UE să adopte măsuri în acest domeniu? Cum ar putea fi încurajat în continuare dialogul dintre sectorul de asigurări și factorii de decizie în domeniu?

Răspuns:

Acele riscuri majore, dar mai puțin probabile, tind să dețină o remananeță scăzută în preocupările publicului. Uniunea ar avea un cuvânt puternic de spus prin partajarea informațiilor despre riscurile majore și mai ales în ce privește impactul acestora.

Considerăm că ar fi util ca datele disponibile să fie făcute publice într-un cadru legislativ definit, apreciind că informarea proprietarilor cu privire la astfel de riscuri, ar determina luarea unor măsuri de prevenire/limitare a eventualelor pagube.

UNSAR: În România, proiectul de cartografiere a riscurilor de inundații este în curs de întocmire, bazată pe cooperarea între instituțiile și autoritățile statului. Datele disponibile pot fi făcute publice, în scopul de a motiva proprietarii să ia măsuri de reducere a riscurilor, de exemplu, să accepte măsurile naționale, proiectele de consolidare a structurilor de construcții mai vechi (conceput pe baza codurilor de inginerie vechi), pentru a putea să reziste împotriva cutremurelor.

Întrebarea 15)

Cum poate Uniunea să ajute cel mai eficient țările în curs de dezvoltare în vederea găsirii de soluții pentru protecția financiară împotriva dezastrelor și a șocurilor și care ar trebui să fie acțiunile prioritare? Ce tipuri de parteneriate ar trebui încheiate în acest scop cu sectorul privat și cu instituțiile internaționale?

Răspuns:

Considerăm că participarea țărilor în curs de dezvoltare la formularea unor soluții viabile și potrivite este esențială pentru viabilitatea soluțiilor și, mai ales, pentru acceptarea lor de către țările respective.

Fiecare stat prezintă particularități, dar prin crearea unei baze de date unificate, precum și prin cunoașterea experienței altor state, putem avea un sprijin în crearea și implementarea celor mai bune soluții pentru prevenirea dezastrelor specifice fiecărui stat.

UNSAR consideră că fiecare țară are propriile particularități, dar și crearea unei baze de date unificate de raportare, precum și punerea la dispoziție a knowhow-ului din alte țări pot avea un impact bun asupra creării și implementării de soluții de prevenire în caz de dezastre majore.

O parte importantă este reprezentată de nevoia țărilor în curs de dezvoltare pentru a crea infrastructura eficientă pentru protecție în caz de dezastre naturale, în special în ceea ce privește inundațiile. Posibilitatea de a accesa fonduri la dobânzi bune este o problemă de bază, în scopul de a dezvolta sistemele de protecție ale țărilor în curs de dezvoltare, precum și implicarea Uniunii Europene este extrem de importantă.

Întrebarea 16)

Care sunt cele mai importante aspecte care trebuie luate în considerare în conceperea garanției financiare și a asigurărilor în temeiul Directivei 2004/35/CE privind răspunderea pentru mediul înconjurător?

Răspuns:

Este extrem de dificil de cunatificat paguba adusă mediului. Ar trebui poate introduse sume forfetare pentru anumite situații.

Fiecare stat deține legislație specifică cu privire la răspunderea pentru mediul înconjurător, astfel că o soluție potrivită trebuie să fie în conformitate cu particularitățile legislației din statul respectiv.

UNSAR: Fiecare stat dispune de o legislație specifică în ceea ce privește răspunderea pentru mediul înconjurător astfel încât soluția corectă trebuie să se potrivească cu particularitățile legislației fiecărui stat.

Întrebarea 17)

Există suficiente date și instrumente disponibile pentru a efectua o analiză integrată a riscurilor industriale relevante și emergente? Cum pot fi garantate disponibilitatea și

partajarea datelor și transparența instrumentelor? Cum poate fi consolidată cooperarea dintre asigurători, întreprinderi și autoritățile competente pentru a îmbunătăți baza de cunoștințe legate de daunele și pierderile cauzate de accidente industriale?

Răspuns:

Ar trebui avute în vedere și riscurile puternic localizate cum ar fi cele rezultate din activitatea IMM, pentru care ar fi, poate, nimerite instrumente specifice sectorului IMM.

Considerăm că la momentul actual nu există suficiente date și instrumente pentru a efectua o analiză integrată a riscurilor industriale relevante pentru toate statele.

Cooperarea dintre asigurători, întreprinderi și autoritățile competente poate fi îmbunătățită prin elaborarea unor modele de cooperare și schimb de experiență care să vizeze întocmirea unor rapoarte privind accidente industriale majore produse.

UNSAR, în acest moment, consideră că nu sunt date și instrumente suficiente pentru a efectua analize integrate relevante pentru toate țările. Pentru țările în curs de dezvoltare, ținând cont de toate schimbările, de la mediul politic la trecerea la noua abordare economică, lipsa de transparență face ca baza de date disponibile să fi redusă. Punerea în aplicare a unui model standard de cooperare și de raportare la nivelul Uniunii Europene și schimbul de know-how prin punerea la dispoziție de rapoarte (sau o parte din ele) de accidente industriale majore poate preveni cele viitoare prin "învățarea din experiență".

Întrebarea 18)

Având în vedere specificul industriei petroliere și gaziere offshore, ce mecanisme de asigurare inovatoare ar putea fi adecvate? Există metode prin care sectorul de asigurări poate reduce incertitudinea referitoare la evaluarea riscurilor și la calcularea primelor? Care sunt informațiile care ar trebui să fie puse la dispoziție în mod public în vederea promovării dezvoltării de produse de asigurare pentru acoperirea accidentelor majore?

Răspuns:

S-ar putea imagina o formulă de legare a primei de asigurare de cantitatea exploatată precum și introducerea unei accize specifice.

În România nu avem dezvoltată o potențială piață pentru astfel de riscuri speciale, în consecință experiența pe acest segment este limitată.

UNSAR: Pe plan local, România nu a dezvoltat o piață potențială pentru astfel de riscuri speciale, experiența este limitată în acest segment.

Întrebarea 19)

Ar trebui dezvoltate părților terțe condițiile contractuale ale polițelor de asigurare de răspundere civilă în caz de dezastru provocate de om? În caz afirmativ, în ce mod?

Răspuns:

O buna informare conduce de fapt și la o atitudine mai responsabilă față de riscuri.

Ar trebui dezvăluite terților condițiile contractuale ale polițelor de asigurare de răspundere civilă în caz de dezastre provocate de om. Apreciem că terțele persoane pagubite trebuie să aibă acces la informații corecte și complete. Cererile de despăgubire ar putea fi soluționate mai rapid, partea prejudiciată având posibilitatea de a se adresa direct asiguratorului.

Obligația părților asigurate de a furniza informații detaliate cu privire la asigurarea pe care o dețin trebuie stabilită prin lege.

UNRAR: Având în vedere riscul de hazard moral (mai mare în cazul răspunderii în ceea ce privește dezastrele provocate de om) și necesitatea mare de implementare și menținere a măsurilor de protecție și securitate, în acest sens, noi considerăm a fi inoportun să fie dezvăluite toate condițiile contractuale terților în acest moment. Asiguratul trebuie să rămână responsabil față de terțe părți și să fie interesat de a evita orice încercare de fraude care pot apărea în astfel de evenimente.

Întrebarea 20)

Există aspecte specifice ale ajustării pierderilor care ar putea beneficia în urma unui grad mai ridicat de armonizare? În caz afirmativ, care ar fi acestea? Există dificultăți practice în ceea ce privește activitatea transfrontalieră a evaluatorilor de pierderi?

Răspuns:

Armonizarea prevederilor privind instrumentarea daunelor în cazul dezastrelor poate fi în beneficiul deținătorilor de polițe, prin reducerea timpului de acordare a despăgubirilor.

UNRAR: Armonizarea prevederilor privind instrumentarea daunelor și reglementările legale pot duce la proceduri similare, în caz de dezastru natural în beneficiul deținătorilor de polițe prin reducerea timpului de evaluare a pierderii implicând susținerea cooperării transfrontaliere (ex. standardizare).

Întrebarea 21)

Prezentul document abordează aspectele specifice asociate prevenirii dezastrelor naturale și a celor provocate de om și asigurării împotriva acestora. A fost omis sau sub-reprezentat vreun alt aspect important? În caz afirmativ, care ar fi acesta?

Răspuns:

A fost omis specificul riscurilor legate de activitatea umană în spațiul cosmic, precum și riscul prezentat de evenimente cosmice.

UNRAR: Urmare a creșterii frecvenței fenomenelor climatice majore, considerăm că o problemă interesantă pentru a fi dezbătută ar putea fi pierderile provocate de un

ordin al autorităților, în scopul de a atenua un prejudiciu mai mare (de exemplu Dam overtopping critical measures) - armonizarea legislației privind acoperirea posibilelor soluții.

2. Comisia pentru afaceri europene se raliaza punctului de vedere exprimat de Comisia pentru administrație publică, administrarea teritoriului și echilibru ecologic, conform cărui nu se pot ridica obiecțiuni față de conținutul Cărții Verzi.

3. Comisia pentru afaceri europene se raliaza punctului de vedere exprimat de Comisia pentru buget, finanțe și bănci, opinie adoptată în ședința sa din 18 iunie 2013, care nu formulează obiecțiuni față de consultare,

3. Comisia pentru afaceri europene recomandă extinderea și intensificarea consultării serviciilor Comisiei cu relevanță pentru tema în dezbateră, astfel încât să fie asigurată într-o cât mai mare măsură coordonarea politicilor orizontale ale Uniunii, în acest caz în mod specific cele de mediu.

Față de cele expuse, în ședințele din 18 și 19 iunie 2013, Comisia pentru afaceri europene a Camerei Deputaților a hotărât cu unanimitate de voturi, să emită prezentul proiect final de opinie și propune informarea instituțiilor Uniunii Europene și Guvernului României asupra observațiilor și concluziilor sale, ca o contribuție la procesul de implementare a Planului național de reformă și la procesul de formare a politicilor Uniunii.

Propune în același timp, transmiterea observațiilor și concluziilor sale, Comisiei Europene, în cadrul dialogului informal propus de Comisia Europeană în Comunicarea "Furnizând Rezultate pentru Europa", COM (2006) 211.

Președinte,

Ovidiu SILAGHI

Secretar,

Ana BIRCHALL